

Sygn. akt VII U 1224/14

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 03.12.2014 r.

Sąd Okręgowy / Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Świdnicy

Wydział VII Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący-Sędzia : SSO Joanna Sawicz

Protokolant :st. sekretarz sądowy Gabriela Zaborowska

po rozpoznaniu w dniu 03.12.2014 r. w Świdnicy

sprawy J. B. (...) Zakład (...) **w B.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

przy udziale zainteresowanego **R. G.**

o ustalenie obowiązku ubezpieczenia społecznego i składki

na skutek odwołania J. B. (...) Zakład (...) **w B.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

z dnia 02.07.2014 r. Nr (...) - (...)

I zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 02.07.2014 r. znak: (...) - (...) w ten sposób, iż stwierdza, że zainteresowany R. G. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowemu, wypadkowemu z tytułu wykonywania na rzecz płatnika składek Zakład (...) w B. umów zlecenia w okresie wskazanym w decyzji, tj. : od dnia 17.08.2012 r. do 31.08.2012 r., od dnia 5.11.2012 r. do dnia 18.12.2012 r., od dnia 20.05.2013 r. do dnia 27.05.2013 r., od dnia 24.06.2013 r. do dnia 5.07.2013 r., od dnia 25.07.2013 r. do dnia 30.08.2013 r., od dnia 6.10.2013 r. do dnia 20.10.2013 r., od dnia 11.11.2013 r. do dnia 20.12.2013 r.;

II zasądza od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VII U 1224/14

UZASADNIENIE

J. B. prowadzący Zakład (...) w B. odwołał się od decyzji strony pozwanej z dnia 2.07.2014r., w której Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. stwierdził, iż R. G. jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenia u w/w płatnika składek podlegała obowiązkowemu ubezpieczeniu społecznemu : emerytalnemu i rentowemu oraz wypadkowemu w okresie od 17.08.2012r. do 31.08.2012r., od 5.11.2012r. do 18.12.2012r., od 20.05.2013r.

do 27.05.2013r., od 24.06.2013r. do 5.07.2013r., od 25.07.2013r. do 30.08.2013r., od 6.10.2013r. do 20.10.2013r., od 11.11.2013r. do 20.12.2013r. oraz ustaliła podstawy wymiaru składek z tego tytułu.

Strona powodowa zarzuciła błąd w ustaleniach faktycznych strony pozwanej, wskazując, iż w/w umowy o dzieło przewidywały osiągnięcie materialnego rezultatu podlegającego weryfikacji przez zamawiającego oraz powołała się na orzecznictwo Sądu (wyrok SN z dnia 18.09.2013r. II UK 39/13). Odwołujący podkreślił, iż zawierając umowy ze swymi kontrahentami, sam zobowiązuje się do ukończenia określonych prac w ściśle oznaczonym terminie. Wskazał, iż nie można zgodzić się z argumentacją ZUS, zgodnie z którą wykonawca dzieła powinien dysponować samodzielnością co do miejsca i czasu przygotowania dzieła zarzucając z gruntu błędnie, iż skoro zainteresowany zobligowany był do wykonywania prac w określonym miejscu, to utrata swobody miejsca wykonywania dzieła decyduje o uznaniu umowy za zlecenie. Przepis art.627 k.c. nie wskazuje, iż analizowana umowa koniecznie musi wiązać się ze swobodą miejsca jej wykonania, a wykładnia celowościowa i zasada swobody umów wskazuje, iż miejsce wykonywania dzieła wynika ze specyfiki pracy. Skoro dzieło polega na wykonywaniu sufitów, konstrukcji ścian czy konstrukcji wsporczych w ściśle określonym budynku, to kierując się zasadami logiki nie można mówić o swobodzie co do miejsca przygotowania dzieła przez wnioskodawcę. Powód także wskazał, iż częstokroć takie prace wykonywane choćby na obiektach zabytkowych ograniczone są do określonego miejsca a wykonawcy zdecydowanie są rozliczani z rezultatów ich prac. Odnosząc się do czasu wykonywania dzieła wnioskodawca wskazał, iż nie można zgodzić się z ustaleniami, iż istotą umowy o dzieło jest samodzielność czasu przygotowania dzieła przy jakichkolwiek ograniczeniach w tym zakresie. Oczywistym bowiem jest, iż nawiązując do zasady swobody umów, że jeżeli wnioskodawca sam miał określony z inwestorem termin na zakończenie prac to musiał w swych umowach również stosownie chronić swoje interesy ograniczając czasowo wykonanie dzieła. Wnioskodawca wskazał również, że na ocenę charakteru zawieranych umów nie może mieć również wpływu fakt, że kontrahenci kontrolowanego pracowali wcześniej u niego na podstawie umowy o pracę czy też umowy o świadczenie usług. Ocena każdego stosunku prawnego następuje bowiem w sposób indywidualny i przez pryzmat zgodnej woli stron co do sposobu ukształtowania nowego stosunku prawnego.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie od wnioskodawcy na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. Strona pozwana wskazała, że stoi na stanowisku, iż wnioskodawcę z zainteresowanym łączy umowa usługi, do której mają zastosowanie przepisy kodeksu cywilnego o umowie zlecenie. Na podstawie kilku umów (które nazwano umowami o dzieło) zainteresowany wykonywał na rzecz wnioskodawcy konstrukcje G-K, konstrukcje ścian i sufitów oraz płytkowania i innych prac wykończeniowych na konkretnych obiektach budowlanych należących do różnych przedsiębiorstw, które dysponowały o możliwości czasowych, w których zainteresowany miał te prace wykonywać. Przedmiotem tych umów były prace, które nie stanowiły samodzielnego rezultatu, były to często powtarzające się czynności, które prowadziły do kolejnych bieżąco wyznaczanych rezultatów i takie czynności są charakterystyczne dla umów o świadczenie usług. Według strony pozwanej przedmiot umów polegał na czynnościach wykonywanych w sposób typowy i przewidywalny, charakterystyczny dla wykonanej pracy a nie był działaniami niepowtarzalnymi charakterystycznymi dla działań twórczych. Tak więc celem przedmiotowych umów zawartych pomiędzy wnioskodawcą a zainteresowanym nie jest określone dzieło przynoszące konkretny i materialny rezultat lecz określone powtarzające się czynności, które zainteresowany mógł wykonywać tylko w nocy i w dniach. W umowach o dzieło nie wykonywanie czynności ale określony skutek pozostaje jedynym celem ich realizacji. Strona pozwana wskazała, iż w tym przypadku ze względu na treść i rodzaj wykonywanych czynności umowy – cywilno prawne zawierane przez wnioskodawcę z zainteresowanym należy zakwalifikować jako typowe umowy o świadczenie usług budowlanych, do których w myśl przepisu art. 750 k.c. stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu.

Postanowieniem z dnia 19.09.2014r. Sąd Okręgowy na podstawie art.477 (11) § 2 k.p.c wezwał do udziału w sprawie w charakterze strony zainteresowanej R. G., który poparł stanowisko strony powodowej.

Sąd ustalił, co następuje:

J. B. prowadzi działalność gospodarczą w B. w zakresie robót budowlanych związanych ze wznoszeniem się budynków mieszkalnych i niemieszkalnych. Stąd też często zawiera umowy jako podwykonawca przy wykonywaniu prac budowlanych i remontowych w dużych ośrodkach przemysłowych.

Jednocześnie w zależności od rodzaju prac zawiera umowy o pracę lub umowy o dzieło. W przypadku umów o pracę są one zawierane wówczas, jeżeli osoby zatrudnione pracują zespołowo, w brygadzie, najczęściej pod nadzorem powoda, w określonym czasie, codziennie jako pracownicy budowlani, bez wskazania konkretnych rezultatów ich pracy. Natomiast w przypadku umów o dzieło są one zawierane na wykonanie określonych elementów budowlanych bez oznaczenia czasu pracy, a jedynie z wyznaczeniem terminu końcowego. Wysokość wynagrodzenia jest uzależniona od oznaczonego w umowie przedmiotu, który ma zostać wykonany, powód nie nadzoruje pracy, nie rozlicza wykonawcy z ilości przepracowanych godzin. Przedmiot pracy ma zostać bądź wykonany zgodnie z projektem zamawiającej firmy bądź też decyzję o sposobie jego wykonania podejmuje już bezpośrednio – wykonawca (zainteresowany), zgodnie z dokumentacją budowlaną.

Powód zawierał umowy o dzieło z zainteresowanym, których przedmiotem było postawienie ścian i sufitów w oparciu o konstrukcję stalową.

W dniu 17.08.2012r. J. B. zawarł z R. G. umowę o dzieło, której przedmiotem było wykonanie do dnia 31.08.2012r. konstrukcji metalowej G-K i wymalowanie męskiej toalety (...) w budynku (...) w W.. Strony ustaliły wynagrodzenie na kwotę 6.300 zł. W dniu 31.08.2012r. nastąpił odbiór prac, zainteresowany wystawił rachunek, a następnie wypłacił na jego rzecz wynagrodzenie w kwocie 5.393 zł.

W dniu 2.11.2012r. strony zawarły umowę o dzieło, której przedmiotem była konstrukcja ścian warstwowych pomieszczenia D C. Room na terenie obiektu E. w K. za wynagrodzeniem brutto 10.000zł do dnia 30.11.2012r. W dniu 29.11.2012r. nastąpiło odebranie pracy z potwierdzeniem, nie stwierdzono wad, w dniu 30.11.2012r. nastąpiła wypłata wynagrodzenia w kwocie 8 560 zł.

Od dnia 1.12.2012r. do dnia 18.12.2012r. zainteresowany wykonywał umowę o dzieło, której przedmiotem była płytowanie gotowej konstrukcji sufitów, pomieszczeń D i E C. Room na terenie obiektu E. w K. za wynagrodzeniem 12.000 zł. W dniu 19.12.2012r. nastąpił odbiór przedmiotu zamówienia i wypłata wynagrodzenia. Na podstawie umowy zawartej w dniu 20.05.2013r., zainteresowany wykonywał umowę o dzieło od dnia 20.05.2013r. do 27.05.2013r., której przedmiotem było wykonywanie stropu lekkiego z płyt warstwowych w konstrukcji antresoli ((...)) L. T. w budynku (...) za kwotę 7.500zł. W dniu 28.05.2013r. nastąpił odbiór prac przez powoda oraz wypłata wynagrodzenia. W dniu 21.06.2013r. strony zawarły umowę o dzieło na wykonanie do 5.07.2013r. sufitów kasetonowych i ścian GK w pomieszczeniach (...) na terenie (...) Sp. z .o.o. za wynagrodzenie w kwocie 7.500zł. W dniu 7.07.2013r. odebrano przedmiot umowy, w dniu 8.07.2013r. zainteresowany wystawił rachunek, na podstawie którego wypłacono mu wynagrodzenie. W dniu 21.07.2013r. strony zawarły umowę o dzieło, której przedmiotem było wykonanie od 25.07.2013r. do 30.08.2013r.- ścian i sufitów systemowych pomieszczenia C. na terenie (...) sp. z. o. o. w W.. Ustalono wynagrodzenie w kwocie 15.000zł. W dniu 25.08.2013r. w aneksie do w/w umowy strony zmieniły końcowy termin wykonania w/w umowy na dzień 3.10.2013r., ponieważ na skutek zgłoszonych uwag co do jakości wykonania dzieła, koniecznym stało się wykonanie poprawek. W dniu 2.10.2013r. odebrano przedmiot prac i nie stwierdzono wad. W związku z tym zainteresowany wystawił rachunek, na podstawie którego powód wypłacił mu wynagrodzenie. Od dnia 6.10.2013r. do dnia 20.10.2013r. w oparciu o umowę o dzieło zawartą z J. B., R. G. wykonał sufity wraz z ich zasilikowaniem w pomieszczeniach C. w zakładzie (...) sp. z. o. o. w K.. W dniu 21.10.2013r. nastąpiło odebranie dzieła bez dodatkowych uwag odnośnie jakości. W oparciu o rachunek wystawiony przez zainteresowanego, powód dokonał wypłaty umówionego wynagrodzenia w kwocie 9.500zł brutto. Od dnia 11.11.2013r. do dnia 20.12.2013r. na podstawie zawartych przez strony umów o dzieło, zainteresowany dokonał montażu i malowania stalowych konstrukcji wsporczej sufitów systemowych, a następnie wykonał te sufity wraz z ich zasilikowaniem w pomieszczeniach C. według dostarczonego projektu w zakładzie (...) w D.. W dniu

20.12.2013r. nastąpił odbiór w/w przedmiotu umów, nie stwierdzono wad. Na podstawie rachunków za wykonanie umowy wypłacono powodowi wynagrodzenie w kwocie 5.000 zł i 7.500 zł brutto.

(dowód : akta ZUS, zeznania stron, zeznania świadka, umowy o dzieło wraz z rachunkami i protokołami odbioru, umowy o wykonanie prac budowlanych zawierane przez powoda jako wykonawcy)

Poza sporem pozostaje fakt, że w/w okresach zainteresowany nie podlegał ubezpieczeniu społecznemu z innych tytułów, nie prowadził działalności gospodarczej, nie pozostawał w stosunku pracy.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. przeprowadził kontrolę w zakresie prawidłowości i rzetelności obliczania, potrącania i opłacania składek na ubezpieczenia społeczne oraz innych składek, do których pobierania zobowiązany jest Zakład oraz zgłaszania do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego. Kontrolą objęto okres od stycznia 2005r. do grudnia 2013r. Płatnik składek otrzymał protokół kontroli wraz z aneksem, przedstawił pisemne zastrzeżenia, które nie zostały uwzględnione.

Zaskarżoną decyzją z dnia 2.07.2014r. strona pozwana stwierdziła, iż zainteresowany R. G. jako osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek Zakład (...) podlegał obowiązkowemu ubezpieczeniu społecznemu : emerytalnemu i rentowemu oraz wypadkowemu w okresie od 17.08.2012r. do 31.08.2012r., od 5.11.2012r. do 18.12.2012r., od 20.05.2013r. do 27.05.2013r., od 24.06.2013r. do 5.07.2013r., od 25.07.2013r., do 30.08.2013r., od 6.10.2013r. do 20.10.2013r. , od 11.11.2013r. do 20.12.2013r. oraz ustaliła podstawy wymiaru składek na w/w ubezpieczenia za miesiące : 08/2012, 11/2012, 12/2012, 05/2013, 06/2013 ,07/2013 ,08/2013, 10/2013, 11/2013, 12/2013.

(dowód: akta ZUS)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wniesione przez J. B. prowadzącego Zakład (...) w B. zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do art.6 ust.1 pkt 4 w zw. z art. 12 ust.1 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tj.Dz. U z 2013r., poz.1442 ze zm.) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz ubezpieczeniu wypadkowemu podlegają osoby wykonujące pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo **innej umowy o świadczenie usług**, do której zgodnie z kodeksem cywilnym **stosuje się przepisy dotyczące zlecenia**. Natomiast nie stanowi tytułu do ubezpieczeń społecznych i zdrowotnego umowa o dzieło.

Kwestią sporną w rozpoznawanej sprawie miał charakter umów zawartych między stroną powodową a R. G. , które dotyczyły wykonania metalowych konstrukcji wsporczych , ścian , sufitów, antresoli .

Umowa o dzieło według definicji określonej w art. 627 k.c. ma za przedmiot zobowiązania przyjmującego zamówienie do wykonania za zapłatą określonego w umowie dzieła tj. **osiągnięcia uzgodnionego przez strony rezultatu**. Umowa ta ma przynieść określony trwały efekt gospodarczy o charakterze materialnym powstały zarówno w wyniku stworzenia nowego jak i przetworzenia istniejącego przedmiotu, może mieć też charakter niematerialny. W umowach rezultatu nie chodzi bowiem o ocenę czynności składających się na prace do wykonania określonego w przedmiocie dzieła, ale o dający się wyodrębnić efekt , czyli rezultat, niezależnie od tego czym ma on mieć charakter materialny, czy też niematerialny. W literaturze przedmiotu podaje się jako przykładowe rodzaje umów o dzieło wytworzenie nowego przedmiotu lub nawet naprawę określonego przedmiotu (por. orzeczenie SN z dnia 7.03.1974 r. II CR 839/73, LEX nr 7422), ale także wypranie odzieży przez pralniczy zakład usługowy, wykonanie prac polowych. Wbrew stanowisku strony pozwanej , pomimo nazwy umowa o dzieło, o której mowa jest w kodeksie cywilnym, nie odnosi się ona jedynie do działań twórczych sensu stricte ale do wszystkich działań – usług , które mają na celu osiągnięcie określonego celu – rezultatu. Umowa o dzieło to umowa o pewien określony rezultat pracy, umiejętności ludzkich i starań przyjmującego zamówienie, które doprowadzają do konkretnego, indywidualnie oznaczonego rezultatu. Przy czym w przypadku

umowy o dzieło, wyróżnikiem nie są czynności jakie ma wykonywać przyjmujący zamówienie, miejsce pracy, czas pracy, ale jedynie oznaczony w umowie rezultat.

Natomiast zgodnie z art. 734 k.c. umowa zlecenia ma za przedmiot zobowiązanie zleceniobiorcy do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenia.

Jednocześnie w myśl art. 750 k.c. do umów o świadczenie usług, **ale tylko do tych, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu**. A zatem przepisy o zleceniu mają zastosowanie do wykonywanych usług tylko wówczas, jeżeli określona usługowa czynność nie podlega przepisom innej umowy, np. umowy o dzieło, umowy przewozu, umowy o roboty budowlane, itd. Jednocześnie, mając na uwadze regulacje odnoszące się do zlecenia, zadaniem wykonawcy zlecenia nie jest uzyskanie efektu – rezultatu, ile podjęcie wszelkich starań, aby powierzona do wykonania praca została wykonana jak najsumienniejsz. Praca taka ma charakter powtarzalnych czynności w ramach tej samej umowy a nie w ogólności (większość czynności ma charakter powtarzalny bez względu czy odnoszą się do czynności prozaicznych, czy realizacji tzw. dzieła), realizowanych w określonym przez strony czasie, przy czym wykonawca – zleceniobiorca nie zobowiązuje się do uzyskania określonego rezultatu, ale jedynie do należytej staranności przy wykonywaniu tych czynności; np. umowa dotycząca roznoszenia korespondencji, w której zleceniobiorca z oczywistych powodów nie może być zobowiązany do skutecznego doręczenia przesyłki (odbiorca może nie mieszkać pod wskazanym adresem, może odmówić przyjęcia przesyłki), podobnie w przypadku usługi sprzątnięcia czy pilnowania wykonywanej w określonym dłuższym czasie; ale inna już sytuacja będzie miała miejsce w przypadku jednorazowej czynności wysprzątnięcia np. po dużym remoncie, gdy znaczenie dla wykonania tej umowy będzie miało osiągnięcie określonego rezultatu a nie utrzymanie stałej czystości w pomieszczeniu. Przy czym odnosząc się do twierdzeń strony pozwanej, która jako kryterium umowy zlecenia przyjęła powtarzalność danej czynności w ogólności, należy podnieść, że również malowanie obrazu, pisanie książki, komponowanie utworu muzycznego wymaga wielu czynności powtarzalnych, często wykonywanych w długim okresie w sposób typowy, charakterystyczny dla osiągnięcia określonego rezultatu, co gdyby przyjąć stanowisko strony pozwanej, również pozbawiałoby ich waloru umowy o dzieło. Natomiast czy mamy do czynienia z namalowaniem obrazu czy wymalowaniem ścian w pomieszczeniu, to jeżeli są to czynności zmierzające do osiągnięcia określonego rezultatu, który może zostać poddany ocenie w zakresie jego wad fizycznych, zarówno obraz jak pomalowana ściana, to zawsze jest to umowa o dzieło a nie umowa zlecenia bez względu na powtarzalność czynności, które zmierzają do osiągnięcia określonego celu, bowiem fakt, że każdy malarz w sposób typowy np. dla malarstwa olejowego czy akwarelowego wykonuje czynności malarskie, nie pozbawia tej umowy cech umowy o dzieło. Także wyrób finalny nie wyklucza, że elementy składowe nie mogą być umowami o dzieło. Tak jest w przypadku umów o roboty budowlane, gdzie wykonanie poszczególnych składowych elementów (projekt, budowa itp.) jest za każdym razem typową umową o dzieło, które zmierzają do wytworzenia ostatecznego rezultatu np. domu.

Kwestia rozróżnienia istoty umów zlecenia i umów o dzieło stanowiła przedmiot rozważań orzecznictwa sądowego. Sąd Apelacyjny w Rzeszowie w wyroku z 21.12.1993r. stwierdził iż w odróżnieniu od umowy zlecenia, umowa o dzieło wymaga, by starania przyjmującego zamówienia doprowadziły do konkretnego, w przyszłości indywidualnie oznaczonego rezultatu (III AUr 357/93, OSA 1994/6/49). Umowa zlecenia nie akcentuje tego rezultatu jako koniecznego do osiągnięcia, nie wynik zatem (jak w umowie o dzieło), lecz starania w celu osiągnięcia tego wyniku, są elementem wyróżniającym dla umowy zlecenia tj. przedmiotowo istotnym.

W ocenie Sądu umowy zawarte pomiędzy stroną powodową a zainteresowanym są typowymi umowami o dzieło, gdyż ich celem nie było wykonywanie czynności, ale ściśle sprecyzowany rezultat opisany każdorazowo w umowie, podlegający ocenie w czasie odbioru. Przy czym wysokość wynagrodzenia zależała od rodzaju rezultatu, a wypłata od tego, czy nie stwierdzono wad przedmiotu zamówienia i czy nie było konieczne wykonanie poprawek tj. po odbiorze pracy, czyli sprawdzeniu czy cel został osiągnięty w sposób właściwy; czy w rezultacie doszło do stworzenia konstrukcji, sufitów czy ścian, i czy odpowiadały one zamówieniu. Przytoczone cechy dają podstawę do zakwalifikowania w/w umów jako umowy o dzieło nie zaś umowy zlecenia.

Jednym z kryteriów pozwalających na odróżnienie umowy o dzieło od umowy o świadczenie usług jest możliwość poddania umówionego rezultatu (dzieła) sprawdzianowi na istnienie wad fizycznych. Taka możliwość w przypadku w/w umów istniała, co zostało wyżej omówione. Wolą stron w niniejszej sprawie było bowiem wykonanie dzieła, gdyż to wynik, a nie określone działania były istotne dla realizacji umowy i to z rezultatu (postawienie konstrukcji, ścian, sufitów) ubezpieczony był rozliczany. Jak wynika z treści umowy o dzieło, wypłata wynagrodzenia była uzależniona od odebrania dzieła przez zamawiającego, zatem sprawdzenia, czy faktycznie zamówiony przedmiot nie posiada wad. Natomiast, gdy takie wady zostały stwierdzone, zainteresowany musiał je usunąć, i dopiero wówczas otrzymał wynagrodzenie (np. umowa z dnia 21.07.2013r. wraz z aneksem). Od umowy zlecenia odróżnia je także to, że zainteresowany nie podjął się dokonania na rzecz dającego zlecenie określonych czynności prawnych, o których stanowi art. 734 k.c. (por. wyrok SN z dnia 19.05.1998r., II CKN 764/97). Sporne umowy nie są także umowami o świadczenie usług nieuregulowanymi innymi przepisami (art. 750 k.c.), gdyż ich istotą było zobowiązanie się przyjmującego zamówienie do osiągnięcia weryfikowalnego rezultatu w zamian za zobowiązanie do zapłaty wynagrodzenia. Także kontrolowanie samego procesu powstawania dzieła pod względem zgodności z kryteriami określonymi w umowach (art. 636 k.c.), a także dochowania terminów umożliwiających ukończenie dzieła we właściwym czasie (art. 635 k.c.), jest zgodne z charakterem tej umowy.

Reguły, którymi należy kierować się przy tłumaczeniu złożonego oświadczenia woli, określone zostały w art. 65 k.c. Przepis ten winien być również stosowany przez stronę pozwaną w zakresie analizy kontrolowanych umów. Wprowadzie zgodnie z art. 86 w/w ustawy z dnia 13.10.1998r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych może przeprowadzać kontrolę m.in. w zakresie zgłaszania osób fizycznych do ubezpieczenia społecznego i opłacania składek z tego tytułu, ale to uprawnienie nie może prowadzić do nadużywania prawa, w szczególności do zmiany stosunku prawnego istniejącego między określonymi stronami z pominięciem woli tych stron, treści umowy i celu, dla którego została zawarta.

Stosownie do § 1 powołanego art. 65 k.c., oświadczenie woli należy tak tłumaczyć, jak tego wymagają ze względu na okoliczności, w których to oświadczenie zostało złożone, zasady współżycia społecznego oraz ustalone zwyczaje; § 2 stanowi natomiast, że w umowach należy raczej badać, jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy, aniżeli opierać się na jej dosłownym brzmieniu. Jak podkreśla się w orzecznictwie i doktrynie zawarte w przytoczonym przepisie reguły interpretacyjne wyrażają dwie respektowane w orzecznictwie oraz doktrynie doniosłe w prawie cywilnym wartości a mianowicie: z jednej strony wolę (intencję) osoby dokonującej czynności prawnej, z drugiej natomiast zaufanie, jakie budzi złożone oświadczenie woli u innych osób. W wypadku, gdy oświadczenie woli zostało - jak omawiane w rozpoznawanej sprawie - ujęte w formie pisemnej, czyli wyrażone w dokumencie umowy, to sens tych oświadczeń ustala się przyjmując za podstawę wykładni przede wszystkim tekst dokumentu. Przy jego interpretacji podstawowa rola przypada językowym regułom znaczeniowym. Przenosząc powyższe na tło rozpoznawanej sprawy należy wskazać, że strony zawarły umowę nazywając ją umową o dzieło oraz dokładnie określiły na piśmie zakres czynności wykonawcy, które odpowiadały treści zawartego stosunku prawnego. W opinii Sądu intencje stron korespondowały z treścią zawartego w umowie celu i w konsekwencji doprowadziły do konkretnego rezultatu, zatem brak jest podstaw do odmiennej interpretacji charakteru zawartych umów pomiędzy stroną powodową a R. G.. Nadto w każdym przypadku, gdy realizacja umowy wskazuje na wielość rodzajową umów, gdy wyczerpuje w pewnym stopniu elementy umowy o dzieło, o świadczenie usług, a nawet o pracę, rozstrzygająca powinna być nazwa jaką strony nadały umowie, ponieważ jest ona wyrazem woli stron, a w takich przypadkach decydująca powinna być wola stron, w myśl art. 65§2 k.c. (por. wyrok SA w Szczecinie z dnia 23.07.2014r., IIIAUa 1197/13)

Mając powyższe na uwadze Sąd zmienił zaskarżoną decyzję na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., orzekając o kosztach w oparciu o art. 98 k.p.c